

শুভবার্ষা

৭৯ কৃষ্ণগুরু বর্ষ

২০১৩-১৪ ইং চন

কৃষ্ণগুরু সেৱাশ্রম ◊ নসত্র ◊ অসম।

পৰমগুৰু কৃষ্ণগুৰু ঈশ্বৰৰ বাণী

- ১। আমি জাতি নহয়, জ্ঞাতি নহয়, গোষ্ঠী নহয়, জড় নহয়, আমি মাথো
কৃষ্ণদাস- আত্মাহে।
- ২। কাৰো পৰা বিনিময় নিবিচাবিবা।
- ৩। সেৱা আৰু নিন্দাত কাণ নিদিবা।
- ৪। প্ৰাম্য কথাত কাণ নিদি একান্তমনে নামজপ কৰিবা।
- ৫। ভক্তিভাৰ দেখুৱাই স্বার্থ সিদ্ধিৰ বাবে কোনো বস্তু আগবঢ়ালে তাক গ্ৰহণ নকৰিবা।
- ৬। স্বার্থ সিদ্ধিৰ বাবে কাৰো পৰা দান নিবিচাবিবা।
- ৭। নিত্য নৈমিত্তিক ভক্তিকৰ্মত বিশ্বাস ৰাখি আত্মা সেৱা কৰিবা।
- ৮। মান অপমান নিবিচাবি ঈশ্বৰ ভক্তি কৰিবা।
- ৯। দুৰ্ব্যাক্যই পাপ, পাপেই বিঘ্ন।
- ১০। কলুষিত মন কৃষ্ণ নাম জপি শুন্দ কৰিবা।
- ১১। বুভুক্ষুজনক ঘণ নকৰি খাবলৈ দিবা।
- ১২। সুখ-দুখ পৰিহৰি লক্ষ্যত উপনীত হোৱা।
- ১৩। আত্মা প্ৰেমেই জগতত শান্তিৰ মূল।
- ১৪। অন্ন-বন্দৰই ঈশ্বৰ প্রাপ্তিৰ পথ নহয়, ভক্তিয়েহে একমাত্ৰ পথ।
- ১৫। স্কুলীয়া শিক্ষাৰ লগতে আধ্যাত্মিক জ্ঞান প্ৰদান কৰা।
- ১৬। আধ্যাত্মিক জ্ঞানে মানুহক সংযমী আৰু আয়ুস বৃদ্ধি কৰে।
- ১৭। আধ্যাত্মিক জ্ঞানে মানুহক একাত্মাবোধ কৰে।
- ১৮। একাত্মাবোধেই জগতত শান্তিৰ মূল।
- ১৯। ধৰ্ম নিন্দা, নাম নিন্দা, ভক্তি নিন্দা, অসত্য প্ৰচাৰ কৰোতা সকলে বায়ু দূষিত
কৰে, দূষিত বায়ু লোক সমাজত ব্যাপক হয় আৰু সেই বায়ু পান কৰি
মানুহ অজ্ঞানী হৈ জগতৰ ক্ষতি সাধন কৰে; দেশত বিপ্লবৰ সৃষ্টি হয়,
সংখ্যা গৱিষ্ঠলোকে কু-কৰ্মত বত হৈ জগতত শান্তি ভঙ্গ কৰে। তেওঁলোকৰ
প্ৰতি আমাৰ আশীৰ্বাদ থাকিল। ভগৱন্ত পুৰুষে তেওঁলোকক সুজ্ঞান দিয়ক।
- ২০। মিছা বাক্য পৰিহাৰ কৰা, মিছা বাক্য সন্দাসৰ কাৰণ।

কৃষ্ণগুৰু

শুভবার্তা

ওম নমো কৃষ্ণগুৰু দেৱায়

নমো কৃষ্ণগুৰু দেৱায় বিদেৱ নন্দনায় চ।

সদ্গুৰুৰে মহাপ্রভৰে কলিহৰয়ে নমো নমঃ ॥

পোন প্রথমে পৰম কৃপাময় পৰমগুৰু কৃষ্ণগুৰু ঈশ্বৰৰ
শ্রীচৰণত শতকৌটি প্ৰণিপাত জনাই সমগ্ৰ জগতবাসীৰ
মংগলার্থে এই শুভবার্তা প্ৰকাশ কৰা হ'ল।

হে বিশ্ববাসী,

পৰমব্ৰহ্ম নাৰায়ণে দুষ্টক দমন আৰু সন্তক পালন কৰি
পুনৰৱাৰ ধৰ্ম সংস্থাপনৰ হেতু কলিৰ এই শেষ সন্ধিক্ষণত
কলিকাপে অৱতাৰ গ্ৰহণ কৰিছে।

এই শুভবার্তা জীৱজগতৰ সৰ্বমংগলৰ বাবে।

পৰমপুৰুষ নাৰায়ণে ১৯৩৪ চনৰ জেঠ মাহৰ শুক্ৰা
অষ্টমী তিথিত অসম মুলুকৰ এখনি অখ্যাত গাঁও নস্ত্ৰে
কৃষ্ণগুৰু কলিপে অৱতাৰ গ্ৰহণ কৰি তেৰাৰ অলৌকিক
ঐশ্বৰিক মহিমাৰে জগতৰ পতিত-তাপিত, দুখ-দুর্দশাগ্রস্ত-
সকলক পৰিত্রাণৰ উপায় দিছে।

হে জগতবাসী,

এয়াই কলিৰ শেষ সন্ধিক্ষণ—কলিৰ কালসন্ধ্যা।
বৰ্তমানে বিশ্বৰ সৰ্বত্রে দুৰ্ঘোৰ কলিৰ প্ৰচণ্ড প্ৰভাৱ পৰিছে।
কলিৰ প্ৰভাৱতে সামাজিক, পাৰিবাৰিক, ৰাজনৈতিক,
পৰিৱেশিক আদি সকলো ক্ষেত্ৰত হোৱা ভীষণ বিশ্বংখলৰ
বাবে বিশ্বৰ জীৱকুলে আলৈ-আহকাল, অসূয়া-অশান্তি ভোগ
কৰিবলগীয়া হৈছে। এই অশান্তিৰ পৰা পৰিত্রাণ পাৰলৈ
বস্তুবাদী, জড়বাদী চিন্তাধাৰাবে যিমানে প্ৰচেষ্টা চলোৱা হৈছে
সিমানে অশান্তি বাঢ়িহে গৈছে। মায়াগ্রস্ত মানুহে হিতাহিত
জ্ঞান হেৰুৱাইছে আৰু অমানুষিক কাৰ্য্যেৰে অভাৱনীয়
পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি কৰিছে। পৰমেশ্বৰৰ বাহিৰে অইন কোনোৱে
জগতক এই পৰিৱেশৰ পৰা উদ্বাৰ কৰিব নোৱাৰে।

এনে অশান্তিময় পরিবেশের পৰা জগতক উদ্বাস্থ
অর্থে পৰমণুৰু কৃষণেৰ ঈশ্বৰে বৰ্তমান সময়ৰ একমাত্ৰ
চৈতন্যসম্পদ ‘কৃষণেৰু’ একনাম বিতৰণ কৰি আছে। এই
নাম গ্ৰহণ কৰি ভক্তসকলে তেৰেই যে পৰমপুৰুষ
পৰমেশ্বৰ নাৰায়ণ সেই কথা জানিব পাৰিছে।

হে সুহৃদ বিশ্ববাসী,

পৰমণুৰু কৃষণেৰু ঈশ্বৰে, পিতৃ সন্ত বিদেৱ আৰু
মাতৃ মায়াদেৱীৰ ভক্তি সন্তুষ্ট হৈ মনুষ্য শৰীৰ ধাৰণ কৰি
শৈশৰ কালৰ পৰাই তেৰাৰ অলৌকিক মহিমাৰে নিজৰ
ঈশ্বৰত্ব প্ৰকাশ কৰাৰ উপৰিও কলিৰ প্ৰাসত গ্ৰানিযুক্ত হোৱা
সনাতন ধৰ্ম সংস্কাৰ কৰি সমাজক কু-সংস্কাৰ মুক্ত হোৱাৰ
পথ দেখুৱাইছে। তেৰাৰ আৱিভাৱৰ ৪০ বছৰৰ পৰা তেৰাই
কৃষণেৰু ধৰ্ম প্ৰকাশ কৰি বিশ্ব শান্তি প্ৰতিষ্ঠাৰ অর্থে নস্ত্ৰৰ
ওচৰত থকা, দ্বাপৰযুগত শ্ৰীকৃষ্ণে নামৰ বীজ ৰোপণ কৰা
সুৱৰ্ণকুড়ৰ পাৰত কৃষণেৰু সেৱাশ্ৰম প্ৰতিষ্ঠা কৰি ‘কৃষণেৰু’
নাম প্ৰদানৰ ব্যৱস্থা কৰিছে।

বিশ্বৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত অলৌকিকভাৱে তেৰাৰ ঐশ্বৰিক
কঙ্কিনীপ দৰ্শন কৰি, তেৰাৰ পৰা লাভ কৰা মহাবাক্যৰ
জৰিয়তে সাত সাগৰ তেৰ নদী অতিক্ৰম কৰি আহি কৃষণেৰু

সেৱাশ্ৰমত উপস্থিত হৈ ‘কৃষণেৰু’ নাম গ্ৰহণ
কৰি তেৰাৰ পৰমপদ লাভ কৰিছে।

তেৰাৰ দৰ্শনত মনৰ সকলো কলুষ-কালিমা দূৰ
হয়, চিন্ত শুন্দি হয়, পৰমেশ্বৰৰ প্ৰতি একান্ত ভক্তিৰ
উদয় হয়। তেৰাৰ স্পৰ্শত শৰীৰ ৰোমাঞ্চিত হয়। জন্ম-
জন্মান্তৰৰ সঞ্চিত পাপ পুৰি ছাই হৈ যায়। তেৰাৰ
'কৃষণেৰু' নাম জপ কৰিলে পুণ্য সঞ্চয় হয়, পৰমণুৰু
কৃষণেৰু ঈশ্বৰৰ অলৌকিক ৰূপ দৰ্শন হয়।

তেৰাৰ বাক্য দৃঢ় চিত্তে ধাৰণ কৰি, পালন কৰি
দুৰ্বাৰোগ্য ৰোগীও সুস্থ হৈছে, পংগুৰে খোজ কাঢ়িছে,
ৰোবাই কথা পাতিছে, বধিৰে শ্ৰৱণ কৰিব পাৰিছে, অন্ধাই
দৃষ্টি-শক্তি লাভ কৰিছে। এই মহাভাগ্যবান লোকসকলে
সুখ-শান্তিৰে তেৰাৰ মহিমাকে প্ৰকাশ কৰি আছে।
তেৰাক একান্ত চিত্তে ভক্তি কৰি বহুজনে হেৰোৱা
সম্পদ ঘূৰাই পাইছে, নিৰ্ধনী ধনী হৈছে, মানসিক বিকাৰ
দূৰ হৈ সুস্থ জীৱন-যাপন কৰিছে, নিৰক্ষৰজনেও
ভাগৱত পাঠ-প্ৰচন কৰিছে, শিশুৰেও ৰেদতত্ত্ব ব্যাখ্যা
কৰিছে। তেৰাৰ 'কৃষণেৰু' নাম জপ কৰি নামৰ
প্ৰভাৱত দেশ-বিদেশৰ ভাষাত তেৰাৰ আগমনৰ বান্তা
ঘোষণা কৰিছে। এই পুণ্যবানসকলে আধ্যাত্মিক
জ্ঞানেৰে

সমৃদ্ধ হৈ অক্ষয় সুখ লাভ কৰি আপোনাসৱৰ সমুখতে
বিচৰণ কৰি আছে।

হে জীৱশ্ৰেষ্ঠ জগতবাসী,

যিজনৰ কৃপাত এনে অসম্ভৱ কাৰ্য্যও সম্ভৱ হৈছে, যাৰ
সামৰিধ্য লাভ কৰাজনে সৃষ্টিৰ ৰহস্য ভেদ কৰিব পাৰিছে, ভূত-
ভৱিষ্যতৰ কথা জানিব পাৰিছে, যিজনাৰ ইচ্ছাত প্ৰকৃতি
পৰিচালিত হৈছে সেইজন পৰমগুৰু কৃষণগুৰু ঈশ্বৰেই নিৰাকাৰ
পৰমব্ৰহ্মৰ সাক্ষাৎ যুগাৰতাৰ। সময়ৰ আহ্লানত তেৰা আহিছে
আৰু তেৰাই বিশ্বজগতক সত্য, শুন্দি পথৰ সন্ধান দি সত্য যুগ
প্ৰতিষ্ঠা কৰিব। ৰহস্যতকৈও ৰহস্যতম পৰমেশ্বৰৰ পৰম গুপুত
এই ৰহস্য সবাৰে জ্ঞাতাৰ্থে প্ৰকাশিত হ'ল।

পৰমগুৰু কৃষণগুৰু ঈশ্বৰে ১৯৭৪ চনৰ আঘোণ মাহৰ
ৰাস পূৰ্ণিমা তিথিত নসত্ৰ গ্ৰামৰ সুৱৰ্ণকুড়ৰ ওচৰত হিংস্র জীৱ-
জন্ম আৰু বিষাক্ত সৰ্পৰে পৰিপূৰ্ণ অটব্য হাবিৰ মাজত মাথোন
তিনিকথা মাটিত বিশ্ব শান্তিৰ বাবে প্ৰতিষ্ঠা কৰা কৃষণগুৰু
সেৱাশ্ৰম আজি দুশ বিঘা মাটি বেষ্টিত সৰ্ববৃহৎ কীৰ্তনঘৰ,
মঠ, কৃষ্ণধোম, গুৰুধোম, গোলোক ধাম, বৈকুণ্ঠধোম,

চৰণামৃত মঠ, পদচিহ্ন মঠ, আধ্যাত্মিক স্কুল-কলেজ
আদিৰে পৰিপূৰ্ণ চালে চকুৰোৱা এক অদ্বিতীয় মনোৰম
আশ্রমত পৰিণত কৰিছে। তালৈ দেশ-বিদেশৰ সীমা চেৰাই
অসংখ্য ভক্তিপ্ৰাণ ৰাইজৰ আগমন ঘটিব লাগিছে।

পৰমগুৰু কৃষণগুৰু ঈশ্বৰে তেৰাৰ কেইবা নিযুত ভক্তক
ঈশ্বৰৰ প্ৰতি একনিষ্ঠ হৈ সকলোৰে মংগলৰ বাবে লোকহিতাৰ্থে
কৰ্ম কৰাৰ নিৰ্দেশ দিছে। ‘হাতে কাম মুখে নাম’ তেৰাৰ এই
বাণী হৃদয়ত ধৰি ভক্তসকলে কৰ্ম সন্যাসত্ৰতী হৈ জগতৰ
মংগলাৰ্থে কৰ্ম্মত নিয়োজিত হৈ আছে।

হে বিশ্বৰ বান্ধৰ সকল,

তেৰাৰ অৱতাৰৰ মুখ্য উদ্দেশ্য হ'ল বিশ্ব শান্তি স্থাপন
কৰা, জগতবাসীক নতুন পোহৰেৰে পোহৰান্বিত কৰা।
দুখীতজনৰ দুখ দূৰ কৰা, নিৰাশয়ক আশ্রয় প্ৰদান কৰা, দুর্গতক
সাহায্য দান কৰা, বিপদত সকলোকে এষাৰ নিদানৰ মাত
লগোৱা। ইয়াৰ মুখ্য উপায় হ'ল আধ্যাত্মিক শিক্ষা লাভ কৰা।
আধ্যাত্মিক শিক্ষাবে জগতবাসীক উদ্বুদ্ধ কৰি সমস্তৰে প্ৰতি
সমভাৱে বিষুজ্জন অৰ্জনৰ জৰিয়তে আধ্যাত্মিক সম্প্ৰীতিৰ
সমাজ নিৰ্মাণ কৰা।

এই সকলো উদ্দেশ্য ফলরত্নী কৰিবৰ অর্থে তেবাই
বহুতো আঁচনি ৰূপায়ণৰ ব্যৱস্থা দিছে। তাৰ ভিতৰত প্ৰধান
আঁচনিসমূহ হ'ল—

- ১। শিশুকালৰ পৰাই আধ্যাত্মিক জ্ঞান দিয়াৰ বাবে
বাধ্যতামূলক আধ্যাত্মিক শিক্ষা ব্যৱস্থা সংযুক্ত কৃষণগুৰু
বিদ্যাজ্যোতি (ইংৰাজী, অসমীয়া মাধ্যম), কৃষণগুৰু
মহাবিদ্যালয়, কৃষণগুৰু বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়, কৃষণগুৰু
বিজ্ঞান আৰু টেক্নলজি মহাবিদ্যালয় ইত্যাদি।
- ২। যুৱ সমাজক সত্য-শুন্দৰ পথেৰে আগবঢ়াই ভৱিষ্যত
সমাজৰ বাবে এচাম সু-নাগৰিক গঢ়াৰ দিশত যুৱ
সমাজৰ বাবে তেবাই গঠন কৰি দিছে ‘কৃষণগুৰু
আন্তৰ্জাতিক আধ্যাত্মিক যুৱ সমাজ’।
- ৩। গৃহ সংসাৰৰ চাৰি দুৱাৰৰ মাজত আবন্দ শিক্ষিত বা
অশিক্ষিত মহিলা সমাজৰ বাবে সুস্থ সাংসাৰিক পৰিৱেশ
গঢ়াৰ বাবে উপযুক্ত আধ্যাত্মিক শিক্ষাৰে আগবঢ়াই
নিবলৈ গঠন কৰি দিছে ‘কৃষণগুৰু আন্তৰ্জাতিক
আধ্যাত্মিক মহিলা সমিতি’।
- ৪। আৰ্থিকভাৱে অসমৰ্থ লোকসকলক বিনামূলীয়া
চিকিৎসাৰ সুবিধা দিবৰ বাবে গঠন কৰি দিছে ‘কৃষণগুৰু
চিকিৎসা সেৱা সমিতি। —
- ৫। সকলোকে কৃষি কৰ্ম্মৰ প্রতি উৎসাহিত কৰিবলৈ
বিশেষকৈ কৃষণগুৰু বিদ্যাজ্যোতিৰ অধীনস্থ স্কুল-কলেজৰ
ছাত্র-ছাত্রীসকলক কৃষি কৰ্ম্মৰ শিক্ষা দিবলৈ গঠন কৰি
দিছে—‘কৃষি বিভাগ’। এই বিভাগৰ অধীনত ইতিমধ্যে
বহু লক্ষ বৃক্ষৰোপণ আঁচনিও ৰূপায়ণ কৰা হৈছে।
- ৬। দৰিদ্ৰ সীমাবেঞ্চাৰ তলত বাস কৰা লোকসকলক সাহায্য
প্ৰদানৰ বাবে গঠন কৰি দিছে ‘দৰিদ্ৰ নাৰায়ণ সেৱা
আঁচনি’।
- ৭। কৃষণগুৰু বয়ন শিল্প—ইয়াৰ অধীনত বিধবা আৰু
নিবাশয়া মহিলাসকলক নিবাপদ আশ্রয় আৰু জীৱিকাৰ
উপায় প্ৰদান কৰা হৈছে।
ঠিক তেনেকৈ কৃষণগুৰু প্ৰভুৰ অন্যান্য
আঁচনিসমূহৰ ভিতৰত আছে—
- ৮। কাৰিকৰী প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰ।
- ৯। কৃষণগুৰু আন্তৰ্জাতিক আধ্যাত্মিক শিশু সমাজ।
- ১০। কৃষণগুৰু সংগীত মহাবিদ্যালয়।

- ১১। সংস্কৃত টোল।
 ১২। প্রাপ্তবয়স্ক শিক্ষা আঁচনি।
 ১৩। পথাব পরিচালনা সমিতি।
 ১৪। কৃষণের প্রকাশন।
 ১৫। কৃষণের কম্পিউটার শিক্ষা কেন্দ্র আৰু বহুতো আঁচনি—যাৰ সহায়ত অন্ধকাৰাছন্ন বিশ্বাসীলৈ নতুন পোহৰ দেখুৱাবলৈ পৰমণুৰ কৃষণের ঈশ্বৰে পথ নিৰ্দেশনা দি সমস্ত জগততে কৃপা বৰিষণ কৰিছে।

হে প্রাণসম জগতবাসী,

আমাৰ কি সৌভাগ্য যে যি ভূমিত আমি খোজ কাঢ়ি ফুৰিছো সেই ভূমিভাগতে পৰমেশ্বৰ কৃষণেৰৰে গুৰুৰূপে ছন্ম কৰি মনুষ্যৰূপত বিচৰণ কৰি আছে, যিবায়ু আমি সেৱন কৰিছো সেই বায়ুতেই পৰমেশ্বৰে নিৰ্মল নিশ্বাস নিস্ত কৰিছে।

জগতৰ মংগলৰ অৰ্থে তেৰা আহিছে, এই সুযোগ আপোনাসৱেও গ্ৰহণ কৰি মনুষ্য জীৱন সাম্প্ৰদায় কৰক। তেৰাই জাতি, ধৰ্ম, বৰ্ণ, সৰূপৰ, ধনী-দুখীয়া, মূখ-পাণ্ডিত সকলোৰে মাজত অসমতা নাইকিয়া কৰি তেৰাৰ

আশীৰ্বাচনত এইদৰে রেকত কৰিছে—

“‘সম’ৰ পৰাই সম্প্ৰীতি। এই ‘সম’ৰ লগত বহুতো কথা জড়িত হৈ আছে। এই ‘সম’ৰ পৰাই সত্য প্ৰকাশ পায়, ‘সম’ৰ পৰাই ক্ষমা আছে, ‘সম’ৰ পৰাই সমস্ত আছে। ভাগৱতত থকা এই ‘সম’ৰ অস্তিত্ব আদিমৰ পৰাই আছে ; কিন্তু ইয়াক সমাজত বলৱৎ কৰা লোক নাই। সেইবাবে এই শুন্দৰ ধৰ্ম তত্ত্বটো প্ৰকাশ হোৱা নাই।

ভগৱানৰ বিৱেচনাত সকলো বিষুও, তেনেহ'লে আমি মনুষ্যই কেনেকৈ কওঁ যে তুমি বড়ো, তুমি মিচিং, তুমি মেটৰ। বিষুকে আমি মেটৰ বুলি কৰি পাৰোনে ?—ইমানেই সুন্দৰ ৰহস্য তত্ত্ব।

আমি যদি কাৰোবাক নিন্দা কৰি মিচিং, বড়ো, কলিতা, ব্ৰাহ্মণ, মেটৰ আদি বুলি মাতো তেনেহ'লে বিষুকহে (ঈশ্বৰকহে) তেনেকৈ নিন্দা কৰা হ'ব বুলি জানিবা। যিসকল তত্ত্ববিদ পাণ্ডিত, যিসকলে মূল কৃষতত্ত্ব পাইছে, তেওঁলোকে কাকো কেতিয়াও সৰূপৰ বুলি নাভাৰে। এনে ভেদভাৱ যুক্ত মাতোৰেও কাকো সম্বোধন নকৰে। কৃষতত্ত্ব লাভ নকৰাসকলৰ অন্তৰত কেতিয়াও এনে সম বুদ্ধিৰ উদয় নহয়।

ব্রাহ্মণ, চঙ্গাল আদি সকলোৰে মাজত এটাহ পাথক
আছে। সেইটো হ'ল—কোনোবাই সাধু সংগ পাইছে আৰু
কোনোবাই পোৱা নাই।

মনুষ্য তনু লৈ আমি যদি মানুহকে কৃষ্ণবুদ্ধি কৰি চাৰ
নোৱাৰো তেনেহ'লে আমি কোন কৃষ্ণত শৰণ ল'লো, আমি
কোন কৃষ্ণকে ভজনা কৰিম? এই কথাখিনি বুজাই দিবৰ বাবেই
যুগে যুগে মহাপুৰুষ সকল আহি শিষ্যসকলৰ আগত
মানবীয় শিক্ষাসমূহ দি হৈ গৈছে।

মানুহক কৃষ্ণবুদ্ধি কৰাটোৱেই সত্য বস্তু, ভাগৱতৰ মূল
বস্তু, বেদান্তৰ সাৰ বস্তু।

মানুহক কৃষ্ণবুদ্ধি কৰি আমি কি কৰিব লাগিব?
মানুহৰ হিতৰ কাৰণে যত্নশীল হ'ব লাগিব। লোকহিতাৰ্থে
কৰা কৰ্মকহে যজ্ঞাৰ্থে কৰা কৰ্ম বুলি কয়। লোকহিতাৰ্থে
কৰ্ম কৰা জনকহে সন্ন্যাসী ঘোলে। লোকহিতাৰ্থে কৰ্ম কৰা
ভক্তসকলহে আচল নিষ্ঠামী ভক্ত। তেনে ভক্তহে কৃষ্ণৰ
প্ৰকৃত ভক্ত।

‘লোকৰ হিত সাধন কৰা’—এই কথাটোৰো এটা
বিৰাট তাৎপৰ্য আছে। কৃষ্ণকে নভজি, হৰি নাম নলৈ,
লোকক কাপোৰ-কানি, টকা-পইচা দি সহায কৰাটো আচল
লোকহিতাৰ্থে কৰা কৰ্ম নহয়। ইয়াৰ দ্বাৰা মানুহৰ দেহৰ
প্ৰয়োজনহে পূৰ্ব কৰা হয়। মানুহৰ আত্মাৰ প্ৰয়োজন পূৰ
কৰাটোহে আচল লোকহিতকৰ কৰ্ম। আনৰ আত্মাৰ প্ৰয়োজন
পূৰ্ব কৰাটোহে আচল লোকহিতকৰ কৰ্ম। আনৰ আত্মাৰ
প্ৰয়োজন উপলক্ষি কৰিবলৈ হ'লে প্ৰথমে নিজে বিশ্বৰ কৃষ্ণত
শৰণ ল'ব লাগিব। শৰণ লৈ উঠি নিজে শুন্দ হৈ আনৰ
আত্মাশুন্দিৰ বাবে যি মহৌষধি আছে, সেই মহৌষধৰ ব্যৱস্থা কৰি
দিলেহে লোকৰ হিত সাধন কৰা হয়। লোকৰ অন্তশুন্দিৰ বাবে
প্ৰয়োজনীয় মহৌষধিৰ ব্যৱস্থা কৰাটোহে লোকহিতাৰ্থে কৰা
কৰ্ম।”

তেৰাৰ কৃপালৰ শৰণাগত, কৃষ্ণগুৰু নামৰ মহিমাৰে
মহিমামণ্ডিত কেইবা নিযুত ভক্তে বিশ্বাসীৰ প্ৰতি সেৱা
আগবঢ়োৱাৰ অৰ্থে বিশ্বৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত নিষ্ঠামভাৱে
লোকহিতকৰ কৰ্মতৰতী হৈছে। এই মংগলময় কৰ্ম সম্পাদনৰ
বাবে বিশ্বৰ সৰ্বত্রতে কৃষ্ণগুৰু শাখা সেৱাশ্ৰম প্ৰতিষ্ঠাৰ ব্যৱস্থা কৰা
হৈছে। ইতিমধ্যে অসমৰ বাহিৰিত দিল্লী, বৃন্দাবন, উত্তৰ প্ৰদেশৰ
(ৰামদাস, হৰিদাস, ৰামপুৰ,

তুলসীদাস) বিহারৰ (বেগুচৰাই) উৰিষ্যাৰ পুৰী আদিত
শাখা সেৱাশ্রম প্ৰতিষ্ঠা হৈছে। অসমত কৃষ্ণগুৰু শাখা সেৱাশ্রম
থকা স্থানসমূহ হ'ল—ডুমডুমা (মাইঠং-তিনিচুকীয়া, ডুলীয়াজান
(কঠালগুৰি) ডিৰুগড় (কোটোহা) নামৰূপ, দিল্লীবাৰী, বাসুদেৱ
(কুঁৰৰীগাঁও) গড় গুৰি, জজলী, চৰাইদেউ, শিৰসাগৰ, মাজুলী
(বেটিয়ামাৰী, গড়মূৰ, নয়াবজাৰ) তিতাবৰ বৰহোলা, বৰপথাৰ,
কাজিৰঙা (২খন), নগাঁও, মৰিগাঁও, জোনাইধেমাজি, লখিমপুৰ,
বিশ্বনাথ চাৰিআলি, জামুণবিহাট, কাৰৈমাৰী, গেলাবিল,
ওডালগুৰি, টংলা, মঙ্গলদৈ, ছিপাখাৰ, ৰঙিয়া, বাইহাটা
চাৰিআলি, চেচা, বকো, ছয়গাঁও, ৰঙামাটি, গুৱাহাটী
(আমিনগাঁও, বৰবাৰী, বশিষ্ঠ, সোণাপুৰ) নলবাৰী (বিলপাৰ,
কটাহকুছি, ধৰ্মধমা, মৰোৱা, থমনা, কুৱেৰী, ক্ষেত্ৰাপাৰা, বড়ি,
চামতা, শিমলীয়া, নাৰায়ণ গাঁও, জাগ্রা, বৰক্ষেত্ৰী, জয়সাগৰ),
জয়হৰি, শিলবাৰী, মুছলপুৰ চক্ৰ, চিমলা, ভলুকামুৰী, বজালী,
আমদহ, এৰা বামুন্দী, নসত্ৰ, সৰক্ষেত্ৰী, নগাঁও (বাউসী),
চালাকাটি, বৰপেটা, ভৱানীপুৰ, শিয়ালমাৰী, গোমোৰা ইত্যাদি।

হে আত্মাসম জগতৰ প্ৰভু, আইসকল,

দয়াৰ সাগৰ, পৰম কৃপাময় পৰমগুৰু কৃষ্ণগুৰু ঈশ্বৰে
বিশ্ব জনগণ আৰু জীৱকুলৰ মঙ্গলার্থে অমৃতবাণী প্ৰদানৰদ্বাৰা
সমস্তকে কৃপা কৰিবলৈ তোৱাৰ শ্ৰীপাদপদ্মত সভক্তিৰে প্ৰার্থনা
জনোৱাৰ লগতে ভক্তি কৰ্ম তথা লোক হিতকৰ কৰ্ম আঁচনি
যুগ্মতাই লোৱা হৈছে। সমস্তজনৰে প্ৰতি আমাৰ বিন্দু অনুৰোধ,
সকলোৱে পৰম্পৰৰ প্ৰতি আত্মজ্ঞানেৰে সমভাৱ পোষণ কৰি
লোকহিতার্থে প্ৰসাৰ লাভ কৰা পৰমগুৰু কৃষ্ণগুৰু ঈশ্বৰৰ মিভিল
আধ্যাত্মিক কাৰ্য্যসূচীত প্ৰত্যক্ষভাৱে অংশগ্ৰহণ কৰি নিজৰ মনুষ্য
জীৱন সফল কৰে যেন। সেৱাৰে—

জয় কৃষ্ণগুৰু

কৃষ্ণগুৰু আন্তর্জাতিক আধ্যাত্মিক যুৱ সমাজৰ